

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים שבין המשתתפים בשליחת חומר לעמוד זה יזכה מדי שבוע בפרס של 10 לירות. הזוכים השבועיים יורם ברנשטיין, אייל, ודורה סגל, רשתין.

שעון קיץ ירח ויורק שכו בצל המתכו במסחה. והיכו שהשמש תעבור. לירם עמרה פרה וליתכה קש. פתאום שאל ירח את יורק מה השעה. יורק הרים את עטיו הפרה בתנועה כברה. הציץ מתחת לבטן הפרה. וענה: "שתיים וחמש רפות." ירח לא האמין. אחרי רבע שעה שאל שוב מה השעה. יורק הרים את עטיו הפרה בתנועה כברה. הציץ מתחת לבטן הפרה. וענה: "שתיים ועשרים." ירח השתגע איך אפשר לקרוא את השעה כעטיו של פרה. בדיוק ברגע זה עבר תייר מעפולה. "היי, חבר, מה השעה?" שאל ירח. התייר הביט בשעון ונהג: "שתיים ועשרים." או ירח נכנע ליצר הסקרנות שלו. "איך אתה יכול לדעת מה השעה, עליירי זה שאתה סרים את עטיו הפרה?" שאל. "איך?" השיב יורק בשלווה, "כשאני מרים את העטיו למעלה, אני יכול לראות את השעון בחדר האורחים של רבינוביץ'."

כזבים לילקוט

קיבל מוישה ו. 53 קולות וצביקה רק 52. אז הוא נכנע לדעת הקהל והמשיך להיות שליח בחיפה.

מקור אכזב

לאבו סלימן יש עדר גדול. יום אחד ביקר בביתו מנהל מס הכנסה ופקיד השומה. המנהל סקר את העדר ושאל: "כמה קילוגרם חלב נותנת כל עז ליום?" קילוגרם אחד, יא סלימן, השיב אבו סלימן. אך המנהל לא האמין לדברי הנישום, בחר עז מתוך העדר והורה ל-אבו סלימן לחלוב אותה. אבו סלימן חלב שקל את החלב: קילו אחד בדיוק. "עליי נא?" חשב המנהל, והורה לפקיד לחלוב עז שנראתה שמנה וגדולה במיוחד, בעלת זקן ארוך. הוא חלב — ולא יצא כלום. קרא המנהל לאבו סלימן: "הפקיד אינו יודע לחלוב. תחלוב אתה את העז!" "כבוד המנהל," צחק אבו סלימן, "מעז זאת אי אפשר להוציא חלב. היא כמולי וכמוך — תיש." סעז סרסור, כפר קאסט

בחירות

יום אחד בא צביקה הביתה למשק, מכוס מעצמו ומכל העולם. כשרק נכנס לחדרהאכל, מרצה אסתר הביגית בקריאה גדולה, כמו היוני ההוא עם ה' פנס, וצעקה: "זה האיש!" בו במקום היא הציעה שיהיה אחראי לסידור עבודה. צביקה לא רצה להיות בסידור עבודה, מפני שהוא היה בשליחות בחיפה וזה דווקא היה די נעים. אבל אי אפשר לסרב. אז נערכו בחירות. צביקה קיבל 52 קולות, מוישה ו. קיבל 51, שמעון ל. 32. אז צביקה קם ודרש לספור עוד פעם, מפני שאי אפשר למסור תפקיד אחראי בגלל קול אחד. החליטו להצביע שנית.

בפעם השניה קיבל צביקה 53 קולות, מוישה ו. קיבל 52, ושמעון ל. 31. אז צביקה כבר התרגו. הוא דפק עם האגרוף על השולחן וטען שמישהו זיף, והוא לא ילך להיכנס לבחירות מוויפות. אז החברה הצביעו עוד פעם, והפעם כבר

מכתבים לשטותי

בידך — הזדמנות היא!" "ביום בעיותיך הופיפי ושוטי."

עבור האימרה הפילוסופית העמוקה: "אין דבר, *cosi fan tutti*" (כל עושות כולן, באיטלקית) וזכה דוד רה סגל, מרחוב הגלגל 50, רמת-גן, ב' חמש הל"י הנוספות. עצה שניה של ה' קוראה דרורה: "טרפי צפר ושתי מיץ שמוטי."

עוד כמה עצות: "התעמקי, וראית כי אך שטות היא!" "התגבר רי!" — ועתה בת חרות היא" (יהודה מולק, ירושלים); "על הפרץ מהרי ועוטי," "שניהם לים זר" קי ושוטי" (זאב שטיין, רמת-יצחק); "התכתבות — לא תורת יחסות היא," "החביבי האהוב — הי נכזות היא" — דעה זו, שאני מס' תייגת ממנה, היא של הקורא משה שוי' רוני, לוד. מאד לא יפה מצידי.

תחנות על חנו אחד

היא כתבה: "הוי הושיעי נא, רותי,

בעייתי עצובה כגלות היא."

התשובה במדור יעצה לה לאמור:

כאשר ביקשתי למצוא את החרוז הח' סר, עשיתי זאת מתוך גישה ידידותית לחברתי רותי. קצת פירסומת למדורה לא תזיק, חשבתי. קיויתי שמתוך התשור בות שיגיעו, תהיה לפחות אחת שתאמר משהו טוב על רותי. אבל משום מה חושבים כל הקוראים שרותי המסכנה רשעה מושלמת, והעצות הבאות יוכיחי. לפחות מאה קוראים היו במצבירות רצחני. למשל: "מציד, הלוואי ש' תמותי" (פנחס כהן, יקנעם); "מזה, מה חבל, לא תמותי" (א. אביה, רמת-גן); "התאבדי, פן מצער ת' רמתיגן";

מסירי הקשור

הסבר נא פנים לתיירת —

אם יפה היא ואם מכוערת.

כי שקר החן

והיופי גם כן

אך יש לה מעלה אחת.

אמור לה:

"I love you, Miss!"

למדינה אז דולארים תכנים.

★ ★ ★

הסבר נא פנים לתיירת —

אם צעירה היא ואם מבוגרת.

לא שירתה בפלמ"ח,

לא הדביקה "רקדן!"

אך נדוניה יש לה נהדרת.

אמור: "הינשאי לי Please!"

למדינה אז תכנים הדביז.

★ ★ ★

הסבר נא פנים לתיירת —

אל תאמר: העדפתי צברת!

כי מטבע קשה

למולדת דרושה

והדרך טובה כאחרת.

אמור: "הוי הסכימי, כממותא!"

ותכנים למדינה הואלוסה.

אירי, תליאבי

חמשיריים

מעשה בשליח הגון

שנראה מהלך קצת עגום.

ואכן לא הפריז:

כי במקום לפאריז

הוא קופח ונשלח לראנגון.

הוא אהב בחורה מכרכור

והופיע, לא סתם, לביקור.

הם ניסוהו כלול.

הוא ברח לו בהול.

ימאז רק משמיץ קירקור.

דן מרגלית, תליאבי

טעות לעולם צודקת

בנו של אינשטיין יבוא לישראל ל' חנוכה המכון לפסיקה על שם אבי. (הארץ) שלום לוי, חולון שיעור בתורת היחס.

ישוב ליד מכתב רמון. (הבוקר) מרדכי דן, תליאבי דואר-נע הנגב.

ארגון בתי הארכה. (הארץ) עליזה פרוינד, בתיים מיטת-סדום לכל אורח.

ישגן רבות אשר חג הספה מסמל עביון את פתיחת חג האביב. (לאשה) נעמי קליין, יפו מבוא לחג המיטה, המסמל את פתיחת החורף.

ראתה — וגם עבור זה תודה לאל — התנדבה הי' קוראה שולמית ברגמן מרמת-גן למגא את החסר. אלא שבמקום ההאפיראנד השיגרת, היא מספקת סיומים יותר הגיוניים לדראמות של הוליבור.

סוף טוב — הכל פחות או יותר טוב

סיום חדש: וביל השודד נופל ארצה, כשכדור במצחו. הכדור נורה מרובה הצלף, ששריף ג'ון דין, הידוע כאקדחן האיטי ב' יותר במערב הפרוע, השכיל להציב מאחורי הזלזלות הסובבות של הקברט הסמוך. ★ ★ ★

הסיפור: אור ירח גשפר על רחבת הריקודים של מזון האג' מים, שעה שפילים הנדרבילט הענוגה מרימה זוג עינים דומעות אל ג'ים בובינגפורד, נהג המשאית הגברי והיפה, ונאנקת: "אני מוכרחה לגלות לך שאינני אותה כתבנית חסרת-פרוסה שאתה חושב אותי, אלא יורשת המיליארים של מפשחת הנדרבילט. ואתה — כל כך גברי, גאה ועצמאי — עכשיו בחודאי תרצה לברוח ממני ולשכוח איתי."

סיום חדש: ג'ים חובק אותה בזרועותיו השריריות וקורא: "מה איתך, מותק? זה לא משנה שום דבר. אביך יכול לטנות אותי מנהל מחלקת הקניות שלו עם משכורת של מאה אלף דולר לשנה, ואז לא יחיו לנו יותר בעיות בחיים."

עכשיו שבת הקולנוע שובתים, תודה לאל, והי' טיפשעשרה של המערכת (אם אתם יודעים למי אני מתכוונת, שהיא כבר מזמן לא בת משהוא עשרה) איננה יכולה לשטפט על סרטים שהיא

הסיפור: מרטין פאואל, כתב חוץ מפורסם, עומד ליד המעקה על סיפון א/ק בומבוס, בדרכו למארוקו. יפהפיה שחורת-עיניים גולשת אליו, דוחפת לידו פתק ולוחשתי: "יש לך פרצוף טוב, מיסייה. אני מסכנה. פגוש אותי בפינגק החתול בקסבה." היא גור' לשת הלאה, והמצלמה מראה דמות מתורבתת עוקבת אחריה...

סיום חדש: מרטין קורע את הפתק לגזרים וזורק אותו לים. גבר המפרנס אשה וששה ילדים, ואשר צריך עוד הערב לכתוב מאמר של 6000 מלה לעתון שלו, איננו יכול לבזבז את זמנו על חתיכות מפוקפקות. ★ ★ ★

הסיפור: בצהרי יום, בבאד מאנס קריק, צועד השריף הטוב ג'ון דין. לקראתו מתקדם ביג ביל השודד, כשידיו תלויות בגובה אקדחיו. ביג ביל הוא האקדחון המהיר ביותר במערב הפרוע והוא מבוקש עבור שוד רכבת, גניבת בקר, רצח ממארכ וגניבת תרנגולות. קול יריה מהדהד...

